

Kap. VI.

Om Udredelsen af Omkostningerne ved Taxationsforretningerne.

§ 38.

Samtlige Omkostninger — navnlig Diæter og Rejsegodtgjørelser og de med Indvarslingerne forbundne Beføstninger — ved den første Taxationsforretning blive i Reglen at fordele lige imellem begge Parter. Naar imidlertid den ene Part ved den foreløbige Forhandling (§ 23) ikke har budet mindre eller fordret mere, end der ved Taxationsforretningen bestemmes, medens den anden Parts Tilbud har afvejet herfra i en saadan Grad, at det maa erkjendes for at have været ubilligt, bør det paalægges denne sidste Part alene at udrede Omkostningerne.

§ 39.

Har Taxationsforretningen været nødvendig ene for at bestemme Panthaveres Net med Hensyn til Gaarden, bærer Statskassen alle Omkostningerne ved samme.

§ 40.

Forslages Overtaxation, men der ikke ved denne fremkommer et for den Paaklagende fordelagtigere Resultat end ved Taxationsforretningen, har han at bære de med Overtaxationsforretningen forbundne Omkostninger. Bliver derimod den første Taxation forandret til den Paaklagendes Fordel, skulle Omkostningerne ved Overtaxationsforretningen bæres lige af begge Parter. Er det imidlertid Panthaven, der har forlangt Overtaxation, og denne falder gunstigere ud for ham end Taxationen, da bærer Statskassen Omkostningerne ved Overtaxationen.

§ 41.

I det Tilfælde, som omhandles i § 29, bliver det i et følgende Møde at afgjøre, om den Udeblevne har oplyst tilstrækkelig lovlig Forhindring, eller om det bør paalægges ham at udrede Omkostningerne ved det spildte Møde. Paa lige Maade bliver der i de i § 30 omhandlede Tilfælde at bedømme, om det retteligen kan tilregnes den vedkommende Part, at han ikke betimeligt har havt de fornødne Oplysninger tilstede, og om det derfor bør paalægges ham at bære de derved forarsagede forøgede Omkostninger. Alle slige Forøgelser af de almindelige Omkostninger, som Noget særligen kan have at udrede, saafom ogsaa den i § 20 omhandlede, blive udenfor den almindelige Beregning af Omkostningerne, hvor der ellers handles om disses Udredelse eller Erstatning.

§ 42.

Skalder Bonden efter tilendebragt Taxations- eller Overtaxationsforretning eller under samme sin Begjering om Gaardens Overdragelse til Selveiendom, hvad enten dette sker udtrykkelig eller derved, at han udblader at foretage, hvad der paaligger ham at iværksætte (§ 36), skal han ikke blot tilsvare alle de Omkostninger ved Forretningen, som endnu maatte være at udrede, men ogsaa være pligtig til at erstatte den anden Part og Panthaberne saavel de egentlige Omkostninger, de allerede maatte have udredet, som alle andre lovlige Udgifter, der ere forarsagede dem ved den fremsatte Begjering.

§ 43.

Naar Taxations- eller Overtaxationskommissionen, saaledes som det saavidt mulig bør ske, benytter sin Tilstedeværelse paa et Sted til at taxere flere Gaarde, skulle først de